

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/152/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3719010089
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3719010089.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému H. C., nar. XX.X.XXXX v H. T., pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods.1 písm.a), ods.2 písm.c) Trestného zákona s poukázaním na § 138 písm.a) Trestného zákona i iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Považskej Bystrici zo dňa 2. septembra 2019, sp.zn. 12T/4/2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 8. septembra 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm.e), ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok sa zrušuje vo výrokoch o treste odňatia slobody, spôsobe jeho výkonu, treste zákazu činnosti a výroku o zrušení výroku o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Považská Bystrica sp.zn. 0T/45/2015 zo dňa 1.8.2015.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. sa

obžalovaný H. C. - nar. XX.X.XXXX v H. T., trvale bytom H. T., J. XXXX/XX, t. č. ÚVTOS Ružomberok

odsudzuje:

Podľa § 323 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1, 2 Tr. zák., § 42 ods. 1, 2 Tr. zák., za použitia § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 7 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (slovom: tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel všetkého druhu na 2 (dva) roky.

Súčasne sa podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušuje výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 21.4.2015 sp.zn. 0T/25/2015, právoplatný dňa 21.4.2015, ktorým bol obžalovanému uložený peňažný trest vo výške 1.200,- Eur a náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, ktorý mu bol nariadený vykonať uznesením Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 0T/25/2015 zo dňa 28.2.2018, právoplatný dňa 17.4.2018, ako aj výrok o treste zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na 2 (dva) roky. Súčasne sa zrušujú aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici zo dňa 2.9.2019, sp. zn. 12T/4/2019 bol obžalovaný H. C. uznaný vinným zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a),

ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukázaním na § 138 písm. a) Tr. zák. a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

napriek tomu, že mu bola rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresného dopravného inšpektorátu Považská Bystrica, č. ORPZ-PB-ODI2-SK-55/2011, zo dňa 19.04.2011, právoplatným dňa 19.04.2011, uložená sankcia zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu 50 mesiacov,

dňa 30.03.2015 okolo 15.35 hod., riadil osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Golf, s evidenčným číslom W tmavomodrej farby, smerom od centra mesta Považská Bystrica, k železničnej stanici, po ulici Okružnej, v Považskej Bystrici, po dvojprúdovej ceste, pričom na úseku cesty vo vzdialenosti 176,3 m od radaru umiestneného pod Orlovským mostom, bola zaznamenaná rýchlosť tohto vozidla 80 km/h, po ktorom zistení člen hliadky Obvodného oddelenia Policajného zboru Považská Bystrica, s označením Pahorok č. 105, obsluhujúcej radar práp. Mgr. E. I., oblečený v policajnej uniforme a reflexnej veste s nápisom POLÍCIA, vstúpil na vozovku približne do stredu vnútorného jazdného pruhu, kde sa postavil čelom k prichádzajúcemu vozidlu zn. Volkswagen Golf, s evidenčným číslom W tmavomodrej farby, zodvihol pravú ruku so zastavovacím terčom a takto dával vodičovi obžalovanému H. C., znamenie na zastavenie vozidla, na čo vodič obžalovaný H. C., najskôr spomalil jazdu a keď sa dostal približne na vzdialenosť asi 10 metrov od práp. Mgr. E. I., zvýšil rýchlosť tak, že práp. Mgr. E. I., v snahe vyhnúť sa zrážke s vozidlom musel uskočiť z vnútorného jazdného pruhu vozovky do vonkajšieho.

Za to bol odsúdený podľa § 323 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1, 2 Tr. zák., § 42 ods. 1, 2 Tr. zák., za použitia § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. na súhrnný úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (slovom: päť) rokov, za súčasného zrušenia výroku o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. OT/45/2015 zo dňa 01.08.2015, právoplatného 01.08.2015, na trest odňatia slobody v trvaní sedem mesiacov nepodmienečne, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na 4 (slovom: štyri) roky.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ihneď po vyhlásení ho napadol odvolaním obžalovaný proti výroku o vine i treste. V obsiahlom písomnom odôvodnení odvolania obžalovaný prostredníctvom obhajkyne uviedol, že predmetný rozsudok vo výroku o vine a treste považuje za nesprávny, pretože trpí vadami podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) a e) Trestného poriadku. V trestnom konaní vedenom voči nemu bolo jednoznačne preukázané len to, k čomu sa i sám priznal, úprimne to oľutoval a za čo je pripravený niesť i zodpovednosť a to, že dňa 30.03.2015 okolo 15.35 hod. riadil predmetné osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Golf a že prekročil maximálnu povolenú rýchlosť a keďže si bol vedomý toho, že jazdí bez vodičského oprávnenia, nezastavil policajtom, ktorí na tom úseku cesty zastavovali autá, ktoré radarom namerali. Je mu ľúto, že nezastavil, no v tom momente, keď okolo policajtov prechádzal, si nebol úplne istý tým, či zastavujú jeho, alebo auto idúce za ním. Narýchlo si ani neuvedomil, že prekročil rýchlosť. Napadlo ho však, že ak náhodou zastavujú jeho a zastaví, zistia, že jazdí bez vodičského oprávnenia a dopustí sa prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia. Toto bol dôvod, pre ktorý síce pribrzdil pred policajtmí, no pokračoval v jazde bez toho, aby pri nich zastavil. Na druhej strane obžalovaný tvrdí, že sa nedopustil zločinu útoku na verejného činiteľa, nenasmeroval auto na policajta, neohrozil ho, policajt nemusel pred vozidlom ním riadeným uskakovať. Nikdy by sa nedopustil niečo takého, nie je násilný typ. Nezmenil smer jazdy, keď prechádzal okolo policajta práp. Mgr. E. I., nenasmeroval auto na neho, bez zmeny smeru pokračoval v jazde. Toto potvrdili i samotní policajti. Práp. Mgr. E. I. na hlavnom pojednávaní dňa 06.05.2019 uviedol, že vozidlo ním riadené pokračovalo vo svojom smere, bez nejakej odchýlky a uviedol tiež, že zo svojej jazdnej dráhy nevybočil tak, že by išiel priamo na neho. Nijako policajtom neublížil a ani mu ublížiť alebo ho ohroziť nemal v úmysle. Práp. Bc. A. E. pri svojom výsluchu pred vyšetrovateľom dňa 22.10.2018 síce uviedol, že nechápe, prečo autom neprešiel do opačného smeru, no zároveň dodal, že si nespomína, či v smere oproti išlo nejaké auto. Počas trestného konania vypovedali policajti práp. Mgr. E. I. a práp. Bc. A. E. niekoľkokrát, pričom obžalovaný poukázal na rozpory a nejasnosti v ich výpovediach. Práp. Mgr. E. I. pri svojom výsluchu pred vyšetrovateľom dňa 05.05.2015 s istotou označil za toho, kto predmetné motorové vozidlo riadil, E. U., ktorému bolo dokonca vznesené obvinenie. Z uvedeného dôvodu bol 3 roky v tejto trestnej veci obvineným E. U. a to napriek tomu, že on pri svojom výsluchu pred vyšetrovateľom, ako

svedok dňa 31.07.2015 uviedol, že predmetné motorové vozidlo riadil on, no policajta nijako neohrozil. Až dňa 27.04.2017 pri svojom výsluchu pred vyšetrovateľom práp. Mgr. E. I. priznal, že si nie je v osobe vodiča 100 %-ne istý, no E. U. sa mu vraj na neho nápadne podobá. Následne pri svojom výsluchu pred vyšetrovateľom dňa 22.10.2018 uviedol, že nevie, kto auto riadil, no pokiaľ vraj ja tvrdím, že som to bol ja, tak s tým súhlasí. Rozpory vo výpovediach Mgr. E. I. a práp. Bc. A. E. obžalovaný vidí tiež v ich tvrdeniach, kde presne bol umiestnený radar (trojnožka) vo vzťahu k služobnému autu policajtov. Rozpory medzi ich výpoveďami boli i v ozrejmění zapnutia či nezapnutia zvukovej signalizácie (majáku) práp. Bc. A. E. na služobnom vozidle, pri jeho snahe o dobehnutie auta riadeného obžalovaným. Títo svedkovia tiež uviedli vzdialenosť od práp. Mgr. E. I. k predmetnému vozidlu VW Golf v čase, kedy vraj musel práp. Mgr. E. I. uskočiť smerom ku krajnici, aby ho predmetné vozidlo nezrazilo, asi tak 10 metrov. Pokiaľ bolo od neho vozidlo mnou riadené vo vzdialenosti 10 metrov v čase kolízie, prečo by uskakoval? Aj pri konfrontácii s oboma policajtmi povedal, že v čase, keď okolo nich autom prechádzal, jeden z policajtov vchádzal cez prvý pruh, no on išiel v druhom pruhu a nikoho neohrozil a tvrdil, že žiadny policajt pred ním riadeným autom neuskakoval. Jeho verziu potvrdzujú i svedkovia Q. B. a D. G., pričom nesúhlasí s pochybnosťami súdu, či sa v predmetnom motorovom vozidle svedok G. vôbec nachádzal s odôvodnením, že svedok I. ani E. tretiu osobu vo vozidle nevideli, naviac vraj ani obžalovaný ani svedok B. tohto svedka nespomenuli počas celého prípravného konania a svedok B. jeho meno uviedol až pri svojom poslednom výsluchu v roku 2018. V tej súvislosti poukázal na to, že práp. Mgr. E. I. i práp. Bc. A. E. pri svojom výsluchu pred vyšetrovateľom dňa 22.10.2018 na otázku mojej obhajkyne, či by bolo možné, aby v aute bola vzadu ešte aj iná osoba, zhodne uviedli, že by to možné bolo. Na fotografii vyhotovenej radarom, ktorá ani nebola dostatočne ostrá, je vidieť osobu vodiča a spolujazdca. D. G. sedel rovno za Q. B., pričom B. je zavalitejšej postavy a osobu sediacu za ním preto nemuselo byť na fotografii vidieť. Tiež nie je pravdou, že by ani obžalovaný ani svedok B. tohto svedka nespomenuli počas celého prípravného konania, pretože ešte v čase, keď obžalovaný vo veci pred vyšetrovateľom vypovedal ako svedok dňa 31.07.2015, uviedol, že sa dňa 30.03.2015 počas jazdy autom, ktoré mal požičané od E. U., stretol s Q. B., ktorý bol v spoločnosti nejakého kamaráta, ktorého ja osobne nepoznám a obaja sa s ním zviezli na železničnú stanicu, pričom Q. B. sedel vedľa mňa na mieste spolujazdca a jeho kamarát sedel na zadnej sedačke. Taktiež Q. B. pred vyšetrovateľom ako svedok dňa 14.09.2015 uviedol, že ku mne nastúpil ešte s nejakým kamarátom, no na meno si vtedy nespomenul. Pravdou je, že on tohto B. kamaráta nepoznal a Q. zase nechcel do veci zaťahovať ďalšieho človeka. Pokiaľ by D. G. v aute v ten deň nesedel, odkiaľ by o celej udalosti vedel? Je jasné, že v aute sedieť musel, pričom nemá dôvod niečo tajiť alebo vypovedať účelovo, nie sú kamaráti. Nie je možné jeho výpoveď spochybňovať. Ďalej obžalovaný podrobne poukazuje na výpovede svedkov B. a G., ktorí zhodne uviedli, že policajt autom, v ktorom sedeli, ohrozený nebol, neuskakoval pred ním, opakovane uvádza svoju verziu priebehu skutku a dodáva, že ani neexistuje dôkaz, že by mal s vozidlom zrýchliť. Ako to uviedla i vo svojej záverečnej reči jeho obhajkyňa, trestného činu útoku na verejného činiteľa sa dopustí ten, kto použije násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa, prípadne sa ho môže dopustiť i závažnejším spôsobom konania. V jeho prípade, po vykonaní dôkazov, po vykonaní výsluchu svedkov, nebolo jednoznačne preukázané, že by boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu útoku na verejného činiteľa. To, že policajt musel uskočiť pred osobným automobilom, ktoré som riadil, tvrdia len svedkovia svedok poškodený práp. E. I. a práp. Bc. A. E. Úplný opak tvrdia svedkovia Q. B. a D. G., ktorí sedeli v aute spolu so mnou a boli celej udalosti očitými svedkami. Výpoveď týchto dvoch svedkov je v dôležitých veciach totožná s mojou výpoveďou. Nie je dôvod prikladať týmto svedeckým výpoveďami inú (nižšiu) váhu, než výpoveďiam policajtov. Dokázané bolo len to, k čomu sa i priznal a úprimne to ľutuje, že nezastavil auto, prekročil povolenú rýchlosť a jazdil bez vodičského oprávnenia, osvedčenia o evidencii vozidla. Dopustil sa prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., za tento čin je pripravený pykať a prijať trest. Zločinu útoku na verejného činiteľa sa však s poukazom na všetko vyššie uvedené nedopustil a bolo by nespravodlivé, aby pykal za niečo, čo neurobil. Napokon poukázal na to, že vždy mal záujem pracovať, chcel byť spoločnosti prospešný a mať stabilný a pravidelný príjem, no žiaľ, bol drogovo závislý a vždy doplatil na kamarátstva s tými nesprávnymi ľuďmi. Teraz sa za to hanbí a veľmi ho to mrzí. Odkedy je vo výkone trestu a nemá prístup k drogám, je po celý čas kladne hodnotený a pracovne zaradený. Jeho správanie je ústavom kladne hodnotené, disciplinárne potrestaný nebol. Poukázal tiež na aktuálne vykonávané tresty za predošlé odsúdenia, pričom vo výkone trestu bude až do 22.03.2028. To, že ho čaká ešte 8 a pol roka výkonu trestu odňatia slobody, je v jeho prípade dostatočne prísny trest. Už tresty, ktoré má právoplatne uložené, zabezpečia ochranu spoločnosti, zabránia mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvoria podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne odradia iných od páchania trestných činov. Uloženie mu trestu vo výmere 5 rokov a navyše za niečo, čoho sa nedopustil,

je prísne a nespravodlivé. V zmysle § 215 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku bolo voči nemu zastavené trestné stíhanie už i Krajskou prokuratúrou Trenčín rozhodnutím pod spis. zn.: 1Kv67/18/3300-25 zo dňa 24.09.2019, pričom bol stíhaný za trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. a § 172 ods. 1 Tr. zák. Aj v tomto konaní prokurátor usúdil, že je už dosť potrestaný trestom právoplatne mu už uloženým vo výmere 8 (osem) rokov. To, čo cíti, vyjadril už liste, ktorý zaslal prostredníctvom obhajkyne k odôvodneniu odvolania, ktorý je jeho vnútornou svedčou a prosbou. Uvádza, že mu v súčasnosti plynie 8 ročný trest odňatia slobody za predaj drog, pričom drogy, ktoré mu našli pri zadržaní, neslúžili na vlastné obohatenie sa, ale bola to jediná cesta, ako mať pri sebe vždy potrebnú dávku, nakoľko bol dlhé roky ťažko drogovovo závislý. Tento trest úprimne a s pokorou prijal. Berie to ako možnosť vyliečiť sa zo svojej ťažkej drogovej závislosti, no necíti sa a nie je vinný vo veci akéhokoľvek úmyslu ohrozenia verejného činiteľa. S poukazom na všetko vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica pod spis. zn.: 12T/4/2019-346 zo dňa 02.09.2019 podľa 321 ods. 1 písm. a), b), c) a e) Trestného poriadku zrušil a podľa § 322 ods.3 Tr.por. vo veci sám rozhodol a uznal ho vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm. d) Trestného zákona a súčasne mu uložil primeraný trest, alebo aby odvolací súd po zrušení rozsudku vo veci sám rozhodol tak, že zastaví trestné stíhanie podľa § 281 ods.2 Tr.por. v spojitosti s § 215 ods. 2 písm.a) Tr.por.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, zástupkyňa krajskej prokuratúry uviedla, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za správny a zákonný a preto navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietnuť.

Obhajkyňa obžalovaného uviedla, že sa pridrižiava písomných dôvodov odvolania a navrhla, aby krajský súd zohľadnil tam uvedené odvolacie námietky obžalovaného. Podľa jej názoru okresný súd nesprávne uložil súhrnný trest a to s poukazom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Trenčín v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne. Preto navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a rozhodol spravodlivo vo veci s tým, že je možnosť upustenia od uloženia súhrnného trestu.

Obžalovaný v konečnom návrhu uviedol, že sa pridrižiava slov svojej obhajkyne a navrhol vyhovieť jeho odvolaniu.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Krajský súd ako odvolací v prvom rade skúmal, či odvolanie obžalovaného bolo podané včas a oprávnenou osobou, pritom zistil, že tomu tak je. Následne odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu prechádzalo a dospel k nasledujúcim záverom.

Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného proti výroku o vine, v tomto smere odvolací súd zistil, že toto nie je dôvodné. Vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného zločinu a prečinu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k takým chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové, ale i právne závery, pričom pri hodnotení dôkazov postupoval podľa § 2 ods. 12 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%25232'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, ktoré v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. aj podrobne a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil. Skutočnosť, že sa obžalovaný nestotožňuje so skutkovými, či právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa. Naopak je potrebné poukázať na to, že súd prvého stupňa v rozhodnutí rozviedol dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku, vyhodnotil i prípravné konanie, ktoré predchádzalo podaniu obžaloby a jeho správne skutkové a právne závery vo vzťahu k uznanej vine majú dostatočný skutkový základ v riadne

vykonanom dokazovaní, vrátane záveru o naplnení subjektívnej, ako aj objektívnej stránky zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukázaním na § 138 písm. a) Tr. zák. a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia riadne vysvetlil, na základe akých dôkazov dospel k presvedčeniu a záveru o tom, že obžalovaný sa dopustil i trestného činu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukázaním na § 138 písm. a) Tr. zák. a naopak, ktoré dôkazy a z akých dôvodov považoval za nehodnoverné, vzbudzujúce pochybnosti. Odvolací súd uvádza, že dokazovaním mal okresný súd za preukázané, že poškodený musel uskočiť pred vozidlom obžalovaného, ktoré zastavoval, pričom obžalovaný dokonca najskôr pribrzdil, z čoho je zrejmé, že tak reagoval na pokyn poškodeného k zastaveniu, no následne zrýchlil a donútil ho uskočiť. Vykonaným dokazovaním bola vyvrátená obrana obžalovaného, že absolútne nijako nechcel útočiť voči telu, ani nesmeroval vozidlo voči poškodenému a chcel len odísť kvôli tomu, že mal zadržaný vodičský preukaz. Odvolací súd konštatoval, že odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu k výroku o vine, sú v podstate len opakovaním obhajobných námietok obžalovaného uvádzaných už pred okresným súdom, s ktorými sa okresný súd vysporiadal, pričom dospel k záveru, že výrok o vine okresného súdu má oporu v riadne vykonanom dokazovaní a v zákonným spôsobom vyhodnotených dôkazoch, ktorými súčasne bola vyvrátená obrana obžalovaného. Preto odvolanie obžalovaného vo vzťahu k tomuto výroku nepovažoval za dôvodné a v plnej miere odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia.

Následne odvolací súd preskúmal výrok o treste, pričom zistil, že okresný súd pri ukladaní trestu pochybil, keď obžalovanému ukladal súhrnný trest vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 0T/45/2015 zo dňa 01.08.2015, právoplatného 01.08.2015, ktorého výrok o treste súčasne zrušil. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že aktuálne prejednávaného skutku sa obžalovaný dopustil dňa 30.03.2015, teda pred tým ako mu bol doručený (dňa 21.04.2015) trestný rozkaz Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 21.04.2015, sp. zn. 0T/25/2015, ktorým mu bol za spáchanie trestného činu uložený peňažný trest 1200 € a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na 2 roky. Súčasne mu bol určený pre prípad nezaplatenia peňažného trestu aj náhradný trest odňatia slobody na 6 mesiacov, ktorého výkon mu bol dňa 28.02.2018 nariadený a ktorý vykonal dňa 11.12.2018. Toto odsúdenie obžalovaný nemá zahladené. Preto mal okresný súd správne ukladať súhrnný trest vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 21.04.2015, sp. zn. 0T/25/2015. Súčasne krajský súd dospel k záveru, že výmera uloženého trestu odňatia slobody je s poukazom na aktuálne pomery obžalovaného neprimerane prísna. Vzhľadom na uvedené potom krajský súd z podnetu odvolania obžalovaného zrušil v napadnutom rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 3 Tr. por. celý výrok o treste odňatia slobody, spôsobe jeho výkonu, treste zákazu činnosti a výroku o zrušení výroku o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Považská Bystrica sp.zn. 0T/45/2015 zo dňa 1.8.2015, a sám vo veci rozhodoval o potrestaní obžalovaného.

Prihliadol pritom na dôležité skutočnosti a zásady, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, ako i generálnu a individuálnu prevenciu. Pokiaľ ide o osobu obžalovaného bolo zistené, že doposiaľ bol 4 krát odsúdený. V prvom prípade bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn.: 2T/151/2013 zo dňa 05.12.2014, právoplatným dňa 05.12.2014, za drogovú trestnú činnosť a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s jeho podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 3 roky. Uznesením Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn.: 2T/151/2013 zo dňa 07.03.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn.: 2Tos/103/2018 zo dňa 08.11.2018, bolo rozhodnuté o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a bol mu nariadený trest odňatia slobody. Ďalšie odsúdenie bolo už citovaným trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 21.04.2015, sp. zn. 0T/25/2015, právoplatným dňa 21.04.2015, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm. d) Tr.zák., za čo mu bol uložený peňažný trest 1200 € a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na 2 roky. Súčasne mu bol určený pre prípad nezaplatenia peňažného trestu aj náhradný trest odňatia slobody na 6 mesiacov, ktorého výkon mu bol dňa 28.02.2018 nariadený a ktorý vykonal dňa 11.12.2018. V treťom prípade bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 0T/45/2015 zo dňa 01.08.2015, právoplatným dňa 01.08.2015, opätovne pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm. d) Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 7 mesiacov nepodmienenčne, ktorý vykonal dňa 17.03.2016 a bol mu tiež uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na 4 roky. Napokon v poslednom prípade bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn.: 6T/78/2018 zo dňa 30.01.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn.: 2To/26/2019 zo dňa

02.04.2019, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 8 rokov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Taktiež mu bol uložený trest prepadnutia vecí, ochranný dohľad a ochranné ambulantné protitoxikomanické liečenie.

Z vyššie uložených trestov obžalovaný už vykonal trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. OT/45/2015. Všetky ostatné uložené a nariadené tresty odňatia slobody postupne vykonáva a mal by ich vykonať dňa 22.03.2028.

U obžalovaného súd zistil dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h/ a m/ Tr. zák., teda že spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený, poľahčujúcu okolnosť nezistil žiadnu. Súd obžalovanému ukladal súhrnný trest v zmysle § 41 ods. 1, ods.2 Tr. zák., § 42 ods. 1, 2 Tr. zák. za celú zbierajúcu sa trestnú činnosť, teda za zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., ako aj za ďalší prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm. d) Tr.zák. pri súčasnom zrušení výroku o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 21.04.2015, sp. zn. OT/25/2015. Vychádzal pritom z trestnej sadzby z nich najprísnejšie trestného, a to z trestnej sadzby ustanovenej pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 2 Tr. zák., ktorá je 3 až 8 rokov, pričom po úprave trestnej sadzby s použitím ustanovení § 41 ods.2 a § 38 ods.4 Tr.zák. hrozilo obžalovanému uloženie trestu odňatia slobody od 5 rokov a 6 mesiacov. Krajský súd pri zohľadnení doposiaľ uložených dlhodobých trestov obžalovanému v iných trestných veciach, tak ako sú citované vyššie dospel s poukazom na ustanovenie § 38 ods.7 Tr.zák. k záveru, že použitie ustanovenia § 38 ods.4 Tr.zák, keď sa súčasne ukladá trest podľa § 41 ods.2, alebo podľa 42 Tr.zák., by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd po zrušení výroku o treste napadnutého rozsudku obžalovanému H. C. uložil podľa § 323 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1, 2 Tr. zák., § 42 ods. 1, 2 Tr. zák., za použitia § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 7 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (slovom: tri) roky, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 21.4.2015 sp.zn. OT/25/2015, právoplatný dňa 21.4.2015, ktorým bol obžalovanému uložený peňažný trest vo výške 1.200,- Eur a náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, ktorý mu bol nariadený vykonať uznesením Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. OT/25/2015 zo dňa 28.2.2018, právoplatný dňa 17.4.2018, ako aj výrok o treste zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na 2 (dva) roky. Súčasne zrušil aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Zároveň obžalovanému podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. uložil trest zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel všetkého druhu na 2 (dva) roky. Takto uložený trest je podľa presvedčenia odvolacieho súdu trestom zákonným a primeraným, zohľadňujúcim tak okolnosti prípadu, jeho doposiaľ nevykonané tresty, ako aj osobu obžalovaného a bude ním splnený účel v zmysle § 34 ods.1 Tr. zák.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.